

Att bära sina rötter på ryggen

KONST

Knutte Wester

Gryning utan namn

Skulpturer, videoinstallationer och fotografier

Havremagasinet, Boden
Pågår till den 10 april

På en videofilm försöker en hund väcka en annan hund, men hunden är död. En skulptur föreställer en ung pojke med en fotboll under armen. På ryggen bär pojken ett stort, uppryckt rotsystem.

Det är konst av Knutte Wester, västerbottningen som skildrar livet på marginalen.

Videon med hundarna är från en stad i ett land nedkört av en diktator. Det är två gatuhundar bland många andra gatuhundar, men där det gemensamma är att de uppträder i par. Den ena hunden försöker här väcka liv i sin livskamrat medan människor och biltrafik passerar. Ingen stannar upp, hundkadaver på gatan verkar tillhöra vardagen. Men där är den

andra hunden som kanske sörjer men i vart fall saknar sin kamrat. Hunden riktar sin vädjande blick mot människorna som hastar förbi, men ingen tar notis.

Sekvensen med de två hundarna ingår i en kortfilm med titeln "Dawn in a city without name" och Knutte Wester beskriver denna okända stad som en sårad stad med sårade hus och sårade människor. Vem bryr sig då om en gatuhund och ett hundkadaver.

Rotsystemet som pojken

med fotbollen bär på ryggen är minnet av alla uppryckningar han genomlevt som flyktingbarn, uppryckt från det ena flyktinglägret efter det andra men med den fortfarande levande drömmen om att bli fotbollssproffs.

Knutte Wester är en konstnär som går sina motiv in på livet. Han har rört på sig över världen och flyttat in sin ateljé till människor som befinner sig i marginalen. Konstverken har han skapat i samarbete med de människor han

skildrar. Ofta så handgripligt att han helt enkelt gjutit av dem, del för del och låtit dem uppstå som bronsfigurer. Han vill skapa monument över människor som aldrig får bli monument och han gör det i den lägsta av klasser: barnhemsbarn i Lettland.

Knutte Wester har sökt sig till papperslösa flyktingar som lever gömda på hemlig ort. Det är någonstans i Sverige och där drar han igång ett konstnärligt projekt som tar sig uttryck i skulpturer, videofilmer och stillbildsfotografier som skildrar de papperslösas liv.

Det blir flickan med den späda gröna växten vars rötter inte har någon jord att hämta näring ur och så just pojken med fotbollen och som bär sina uppslitna rötter på ryggen.

Att lämna hembygden, hemlandet och en kultur handlar mycket om uppryckta rötter som söker en ny jord.

Knutte Wester går i närkontakt med det han skildrar. Det kan vi höra i videoverken och det understryks också av hans egna texter i utställningskatalogen. Hans skildringar ger ytterligare dimensioner av konstverken, så läs gärna katalogen först. Då får ni en bild av den flyktingkris som finns i mediernas skugga men där konsten kan lyfta fram det eländiga tillståndet så mycket mera påtagligt än förbiflimrande tv-nyheter.

Det är konstens storhet och här är det Knutte Westers.

Jan Bergsten

